

[Poul Nødgaard]

»Folketinget opfordrer regeringen til inden 1. november 1991 at fremsætte forslag til en dynamisk og fremadrettet erhvervs politik med udgangspunkt i

- hurtigere ekspedition af erhvervsansøgninger til offentlige myndigheder,
- færre restriktioner på erhvervslivet,
- lavere erhvervsudgifter til det offentlige,
- privatiseringer og afvikling af offentlig deltagelse i produktion og service.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 20).

Jeg vil gerne tilføje, at jeg ikke kan være i tvivl om, at alle borgerlige politikere stemmer for denne dagsorden.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Sonja Albrink (CD):

Der har i den seneste tid været en livlig debat vedrørende spørgsmålet om kommuners og amters rolle i erhvervs politikken.

Kommuner og amtskommuner har inden for afgrænsede områder mulighed for at bidrage til den regionale og lokale erhvervsudvikling. Derfor er det også i de senere år sket i et stigende omfang, at kommuner og amter har engageret sig i erhvervsudviklingsaktiviteter.

Den 14. marts afholdt Kommunernes Landsforening et møde, hvortil som sagt Folketingets Erhvervsudvalg og Kommunaludvalg var inviteret. Mange synspunkter kom frem på dette møde, dog var ét generelt: Der er brug for nogle rammer for kommunal erhvervs politik og systemeksport, der kan gavne erhvervsudviklingen og eksporten og styrke det samarbejde mellem offentlig og privat sektor, som er nødvendigt for at få de rigtige vilkår. Trygheden for kommunalpolitikere er også noget, vi må tage med, når lovforslaget til efteråret skal udformes og vedtages.

Hvad er det så for områder, vi kan lave systemeksport på? Det er især inden for miljøområdet og energiforsyningen, men så sandelig også på socialområdet, specielt inden for børne- og ældreområdet. Jeg tror ikke, der er behov for at ændre kommuners og amtskommuners adgang til at iværksætte erhvervsudvik-

lingsaktiviteter i henhold til den såkaldte kommunalfuldmagt, men det er jo også noget, vi må se på til den tid.

Derimod er der grund til at afgrænse og præcisere de områder, hvor kommuner og amtskommuner kan drive erhvervs virksomhed. Formålet hermed er bl.a. at undgå uhensigtsmæssig knopskydning samt at give virksomhederne større klarhed over, hvor kommuner og amtskommuner kan drive erhvervs virksomhed. Vi må også se at få nogle lovrammer, så der ikke skal lovgives, hver gang en sag dukker op. Her tænker jeg selvfølgelig specielt på Symbionsagen.

Kommunerne og det offentlige må ikke producere, og de må ikke deltage i produktionsselskaber, men det offentlige skal kunne stille ekspertise til rådighed – det, vi kalder at blåstemple – over for udlandet ved deltagelse f.eks. i udviklingsselskaber. Man kunne sætte f.eks. 1 mio. kr. som maksimum for et udviklingsselskabs aktiekapital. Det offentlige kunne så indskyde en del heraf. Det er da, hvad man må kalde en begrænset risiko. Det offentlige må ikke deltage i et selskab, der indgår forretningsmæssige kontrakter, kun i udvikling.

Det er mit håb, at vi, når industriministeren til efteråret kommer med sit lovforslag, kan afgrænse disse mange spørgsmål og tage stilling til de mange problemer, således at der skabes og etableres de bedste betingelser for, at samarbejde mellem kommuner, amter og det danske erhvervsliv kan fungere. Der er tale om at skabe nye arbejdspladser, først og fremmest i den private sektor. Kommunerne skal ikke overtage de opgaver, som erhvervslivet kan løse meget bedre.

Centrum-Demokraterne hilser med stor tilfredshed den store enighed, der har vist sig at være om i hvert tilfælde at komme i gang med det arbejde og løse de opgaver, som vi gerne vil løse på det område. Vi synes også, det er dejligt, at vi næsten alle kan tilslutte os den foreslåede dagsorden – og hermed har jeg jo allerede tilkendegivet, at CD kan stemme for den.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det, der kalder mig på talerstolen, er fru Sonja Albrinks udtalelse om, at man godt kunne acceptere, at en kommune kunne skyde et eller andet beløb ind i et udviklingsselskab. Der blev nævnt 1 mio. kr.